

her gør vi så det modsatte. Men jeg kan selvfølgelig godt se det hykleriske i, at når et folketingsflertal har vedtaget bindingspligt og regulering på en bestemt type ejendomme, skal de så være afreguleret, fordi man har glemt dem. Men jeg har den principielle opfattelse, at vi skal afregulere, vi skal ikke lave mere regulering.

Med hensyn til Grundejerns Investeringsfond er Fremskridtspartiets principielle opfattelse den, at lige så lidt som om centrale fondsdannelser i fagforeningsregi eller andre steder bryder vi os om centrale fondsdannelser, når det er på den anden side af vejen. Derfor mener vi, at midlerne i Grundejerns Investeringsfond burde udbetales og komme grundejerne til gode, og derfor skal vi ikke have flere bestyrelsesposter og flere bestyrelseshonorarer, som man kan udbetale til de grundejere, som er så heldige at kunne få del i dem. Det er vores principielle opfattelse, når det drejer sig om Grundejerns Investeringsfond.

Jeg synes, det er et mærkeligt synspunkt, som hr. Oxdam gav udtryk for: at de garantier, man har givet, sikkert ikke har været lovlige – det tvivler jeg faktisk også på – men skidt nu med det, for nu bliver de jo lovlige. Det er et lidt underligt synspunkt at høre fra en advokat.

Det er faktisk den stilling, Socialdemokratiet og boligministeren har indtaget, når det gjaldt hele den almennyttige sektor. Når den havde opført sig ulovligt hele vejen og i årevis, og man havde afdækket ulovlighederne, så gik man hen og lovgjorde alt det, der havde været ulovligt, og så sagde man: Nu går det nok. Nu deler Venstre åbenbart det synspunkt. Det er jeg overrasket over.

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Det var naturligvis ikke min mening at udtale mig til fordel for, at en ulovlig handling skulle blive lovlig, når den nu senere hen bliver lovliggjort. Det var nærmest lidt drilleri over for boligministeren, som jeg ville sætte på prøve, for hidtil har det kun været i forbindelse med lov om boligregulering, at man har kunnet yde forskellige tilskud. Det har man ikke hidtil haft ret til i Grundejerns Investeringsfond – men det er jo noget af et skøn.

Men selve loven om byfornyelse og boligforbedring er i så nær familie med det øvrige leje-lovskompleks, at jeg vil sige, at det er i hvert fald en meget lille fejl, hvis det overhovedet er en fejl. Det er det, jeg har spurgt boligministeren

om, og der er ikke nogen, der har noget imod, at man har udøvet et skøn og altså har givet denne garanti på 15 mio. kr. over for Byggeskadefonden.

Til gengæld kunne jeg så drille fru Kirsten Jacobsen med, at hun tilsyneladende blandede Byggeskadefonden her i privat udlejning efter lov om byfornyelse og boligforbedring sammen med den byggeskadefond, man har inden for lov om boligbyggeri, og som jo er noget helt andet, der kun eller i væsentlig grad tager sigte på nybyggeri, hvor det i denne lovgivning er med hensyn til reparationsarbejder.

Keld Albrechtsen (EL):

Det er korrekt, at der i fru Kirsten Jacobsens indlæg var en vis sammenblanding af de to fonde, men der er selvfølgelig det fælles problem – og det kan vi ikke se bort fra, når vi diskuterer en sag som denne – at vi med offentlige midler faktisk er med til at løse en opgave, som industriens ejere retteligt burde have ansvaret for. Det er endnu et af de tilfælde, hvor man kan sige, at arbejdsgivere og industriorganisationer får stukket snabelen i de offentlige kasser. Det er der jo desværre mangfoldige eksempler på.

Ikke desto mindre vil vi fra Enhedslistens side tilkendegive, at sådan som de ting nu er skruet sammen, er det klart, at de problemer, der er med disse byggeskader, skal løses. Så må vi prøve, om vi kan få mere rimelige principper igennem over for byggeindustrien på længere sigt. Men det skal naturligvis løses, og så må det offentlige være med til at gå ind, som landet ligger nu.

Jeg vil godt i den forbindelse komme lidt ind på det spørgsmål, som også fru Kirsten Jacobsen var inde på, nemlig hvordan man grundlæggende forhindrer byggeskader. Det gør man grundlæggende ved, at vi får finansieringsordninger for den offentlige byfornyelse og for det almennyttige nybyggeri, der gør det muligt at bygge i en ordentlig kvalitet.

Vi har f.eks. det problem, at rammebeløbet for almennyttigt byggeri i øjeblikket er blevet en spændetrøje, der faktisk gør det meget vanskeligt især i hovedstadsområdet at opføre byggeri, der har den tilstrækkelige kvalitet, så der er flere ting, der spiller ind, og som skal med, hvis vi på længere sigt skal forhindre disse byggeskade-problemer.

Til det konkrete lovforslag vil jeg ydermere tilslutte mig det, som hr. Villy Søvndal spurgte om, og som vi også meget gerne vil have belyst i